

Vlaams
Parlement

stuk **2505** (2013-2014) – Nr. 1
ingediend op 18 maart 2014 (2013-2014)

Ontwerp van decreet

houdende instemming met het samenwerkingsakkoord
van 7 januari 2014 tussen de Federale Staat,
de gemeenschappen en de gewesten
betreffende het strafrechtelijk beleid en het
veiligheidsbeleid

INHOUD

Memorie van toelichting	3
Voorontwerp van decreet	13
Advies van de Vlaamse Adviesraad voor Bestuurszaken.....	17
Advies van de Raad van State	23
Ontwerp van decreet	29
Bijlage: Tekst van het samenwerkingsakkoord	33

MEMORIE VAN TOELICHTING

I. ALGEMENE TOELICHTING

De gemeenschappen en de gewesten hebben reeds bevoegdheden met strafrechtelijke aspecten (bijvoorbeeld bij leefmilieu, stedenbouw enzovoort). Rekening houdend met de belangrijke bevoegdheden van de gemeenschappen en gewesten, die in de toekomst nog op een aanzienlijke wijze toenemen, onder andere op het vlak van verkeersveiligheid, werkgelegenheid, volksgezondheid en jeugdbescherming dienen de deelstaten voor de materies waarvoor zij bevoegd zijn veel nauwer te worden betrokken bij dit beleid om de samenhang van het strafrechtelijk beleid en het veiligheidsbeleid te verbeteren.

In de bijzondere wet tot hervorming der instellingen (BWHI) zal naar aanleiding van de zesde staatshervorming een artikel 11bis ingevoegd worden, dat luidt als volgt:

“Art. 11bis. Indien het daartoe aangewezen lid van de gemeenschaps- of gewestregering de in artikel 151, §1, eerste lid, van de Grondwet bedoelde minister verzoekt om vervolgingen te bevelen, beveelt hij deze vervolgingen zonder verwijl en maakt hij het verzoek over aan het Openbaar Ministerie.

Voor de aangelegenheden die onder hun bevoegdheden vallen, nemen de regeringen van de gemeenschappen en de gewesten, elk wat hen betreft, deel aan de uitwerking van de bindende richtlijnen van het strafrechtelijk beleid, met inbegrip van die van het opsporings- en vervolgingsbeleid, alsook aan de uitwerking van de Kadernota Integrale Veiligheid en het Nationaal Veiligheidsplan.

De gemeenschappen en de gewesten nemen, voor de aangelegenheden die onder hun bevoegdheid vallen, deel aan de vergaderingen van het College van procureurs-generaal, met inbegrip van de prioritisering van de richtlijnen van het strafrechtelijk beleid in het algemeen.”.

Ter uitvoering van het tweede en derde lid van dat artikel definieert onderhavig samenwerkingsakkoord de samenwerking van de deelstaten met de federale staat, in de materies die tot hun bevoegdheden behoren, met betrekking tot:

- het vervolgingsbeleid van het Openbaar Ministerie en het opstellen van richtlijnen inzake het strafrechtelijk beleid;
- het formaliseren van de vertegenwoordiging van de deelstaten in het College van procureurs-generaal;
- de Kadernota Integrale Veiligheid en het Nationaal Veiligheidsplan.

Het samenwerkingsakkoord werd goedgekeurd op het overlegcomité van 18 september 2013. Het werd goedgekeurd door de Vlaamse Regering op 6 december 2013, en het werd ondertekend door alle partijen op 7 januari 2014.

De Vlaamse Adviesraad voor Bestuurszaken gaf advies nr. 2014/01 op 9 januari 2014. Dit advies gaf geen aanleiding tot aanpassing van het ontwerp van decreet.

De Raad van State gaf advies nr. 55.037 op 26 februari 2014.

De Raad van State beveelt aan om in alle instemmingsteksten een gelijkkluidende bepaling van inwerkingtreding (ten vroegste 1 juli 2014) op te nemen. Het ontwerp is aangepast aan dit advies (zie artikel 3).

II. TOELICHTING BIJ DE ARTIKELEN VAN HET ONTWERP VAN DECREET

Artikel 1

Dit artikel bevat een verplichte vermelding ingevolge artikel 19, §1, tweede lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.

Artikel 2

Aangezien het samenwerkingsakkoord betrekking heeft op een aangelegenheid die bij decreet moet worden geregeld, kan het pas gevolg hebben nadat het instemming heeft verkregen bij decreet: zie artikel 92bis, §1, BWHI.

Artikel 3

Naar aanleiding van het advies van de Raad van State wordt bepaald dat het instemmingsdecreet in werking treedt op 1 juli 2014.

III. TOELICHTING BIJ DE ARTIKELEN VAN HET SAMENWERKINGSAKKOORD

1. Algemene toelichting

De samenwerking wordt tot stand gebracht tussen de volgende actoren:

- de Federale Staat, vertegenwoordigd door de eerste minister, de minister van Binnenlandse Zaken, de minister van Justitie;
- de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door hun Regering, in de persoon van de minister-president en de Vlaamse minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand;
- de Franse Gemeenschap, vertegenwoordigd door haar Regering, in de persoon van de minister-president; wanneer toepassing gemaakt wordt van artikel 138 van de Grondwet wordt deze vertegenwoordiging verzekerd door de Regering van het Waalse Gewest en het college van de Franse Gemeenschapscommissie;
- de Duitstalige Gemeenschap, vertegenwoordigd door haar Regering, in de persoon van de minister-president;
- het Waalse Gewest, vertegenwoordigd door de minister-president;
- het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, vertegenwoordigd door de minister-president;
- de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie, vertegenwoordigd door de leden van het Verenigd College bevoegd voor persoonsgebonden aangelegenheden.

I. Deelname van de gemeenschappen en gewesten in de vergaderingen van het College van procureurs-generaal

1. In de materies die tot hun bevoegdheden behoren sluiten de deelstaten met de Federale Staat een samenwerkingsakkoord dat betrekking heeft op onder meer het vervolgingsbeleid van het Openbaar Ministerie en het opstellen van richtlijnen inzake het strafrechtelijk beleid, en het formaliseren van de vertegenwoordiging van de deelstaten in het College van procureurs-generaal.

2. Nu een volgende staatshervorming geïmplementeerd dient te worden is de vraag naar de werking van het Openbaar Ministerie ten aanzien van de gemeenschappen en de gewesten inderdaad aan de orde, gezien de aan hen toegekende bevoegdheden.

In het moderniseringsplan van het Openbaar Ministerie van 2007 werd reeds ingespeeld op een komende staatshervorming. Er werd onderstreept dat de uitwerking van een coherent strafrechtelijk beleid vereist dat het Openbaar Ministerie nauwe betrekkingen onder-

houdt met alle autoriteiten, weze het op het federale, regionale of lokale niveau¹. In het strategisch plan van 2008² werden reeds concrete voorstellen van samenwerking geformuleerd.

In de voorbije jaren heeft het College van procureurs-generaal reeds meermaals standpunt ingenomen in materies die gewesten en gemeenschappen aanbelangen. Sommige materies zijn transversaal en belangen alle niveaus van de Staat aan³, soms hebben regionale materies eveneens implicaties op federaal vlak of omgekeerd, bijvoorbeeld omdat maatregelen en bevoegdheden worden voorzien waarvan de uitvoering ongewenste rechtsgevolgen kunnen sorteren op het niveau van de strafprocedure⁴, wat dan weer implicaties heeft ten aanzien van het strafrechtelijk beleid.

Het College van procureurs-generaal geeft naargelang van het geval federale richtlijnen of richtlijnen die specifiek betrekking hebben op het vlak van gemeenschappen en gewesten en die in voorkomend geval slechts ondertekend worden door de territoriaal betrokken procureurs-generaal.

Het koninklijk besluit van 6 mei 1997 regelt de taakverdeling qua beleidsmateries tussen de procureurs-generaal. Het College van procureurs-generaal wordt ondersteund door een secretariaat. De wet van 25 april 2007⁵ voorzag reeds in het oprichten van een ondersteuningsdienst bij het Openbaar Ministerie. De wetsontwerpen inzake de hervorming van Justitie geven vorm aan de oprichting van deze ondersteuningsdienst die de noodzakelijke draaischijf is van het College van procureurs-generaal en de raden van de procureurs des Konings en de arbeidsauditeurs.

3. Teneinde zijn beleidsverantwoordelijkheid op het vlak van gemeenschappen en gewesten vorm te geven zal het College van procureurs-generaal binnen deze ondersteuningsdienst eveneens het overlegplatform organiseren met de betrokken gemeenschappen en gewesten.

Dit betekent concreet dat de bestaande expertisenetwerken worden ingeschakeld ingeval zij reeds een domein bestrijken behorend tot de bevoegdheden van gemeenschappen en gewesten, hetzij expertisenetwerken of gespecialiseerde werkgroepen worden opgericht voor materies die tot de bevoegdheden behoren van gemeenschappen en gewesten en die niet ressorteren onder de bestaande netwerken of die een bijzondere specialisatie vereisen. Bovendien dienen door de bevoegde ministers van de gemeenschappen en gewesten referentiepersonen te worden aangeduid binnen de beleidscellen en de administraties teneinde de samenwerking met de respectievelijke expertisenetwerken van het Openbaar Ministerie te concretiseren en deel te nemen aan het voorbereidend werk inzake de uitwerking van het strafrechtelijk beleid dat binnen de coördinatieteams wordt verricht.

¹ College van procureurs-generaal, *De modernisering van Justitie: een doelstelling voor het openbaar ministerie*, 20 juni 2007, nr. 4.2, p. 12.

² College van procureurs-generaal, *Krachtlijnen voor een strategisch plan voor de modernisering van het openbaar ministerie*, juli 2008, nr. 1.1.3.7, p. 12 e.v.

³ Onder meer al wat strafrechtspleging, strafuitvoering, jeugdbescherming, slachtofferbejegening, gerechtelijke politie aangaat.

⁴ Bijvoorbeeld visitatie of huiszoeking en problematiek van bevoegdheid gerelateerd aan het misdrijf dat het voorwerp is van de maatregel; zie Cass. 24 april 2013, P12.1919.F/1.

⁵ Wet van 25 april 2007 tot wijziging van het Gerechtelijk Wetboek inzonderheid met betrekking tot bepalingen inzake het gerechtspersoneel van het niveau A, de griffiers en secretarissen en inzake de rechterlijke organisatie, B.S. 1 juni 2007.

4. Dit impliceert verder dat er dient te worden voorzien in een overlegstructuur op het politieke beleidsniveau tussen de minister van Justitie en de door de gemeenschappen en gewesten afgevaardigde ministers, wat concreet gerealiseerd wordt door het organiseren van regelmatige vergaderingen (minstens een keer per maand, conform artikel 143bis, §5, van het Gerechtelijk Wetboek) van het College van procureurs-generaal onder voorzitterschap van de minister van Justitie in aanwezigheid van de door gemeenschappen (en in voorkomend geval het Waalse Gewest en de Franse Gemeenschapscommissie, ter vervanging van de door de Franse Gemeenschap gedelegeerde ministers wanneer bevoegdheden overgedragen werden aan het Waalse Gewest en de Franse Gemeenschapscommissie in toepassing van artikel 138 van de Grondwet) en gewesten gedelegeerde ministers. Dit samenwerkingsakkoord organiseert de procedure die moet leiden tot het nemen van bindende richtlijnen inzake strafrechtelijk beleid (met inbegrip van de prioritisering in het algemeen), inclusief het opsporings- en vervolgingsbeleid en de richtsnoeren inzake veiligheid in de materies die onder de bevoegdheden van de gemeenschappen en de gewesten vallen, en formaliseert de deelname van de gemeenschappen en gewesten aan de vergaderingen van het College van procureurs-generaal indien ze betrekking hebben op zowel het vastleggen van deze richtlijnen van het strafrechtelijk beleid als de maatregelen die nodig zijn voor de coherente uitwerking en coördinatie ervan vastgelegd door deze richtlijnen (artikel 143quater en artikel 143bis, §2, 1°, van het Gerechtelijk Wetboek).

5. Op deze wijze kan wat de gemeenschappen en gewesten betreft een beleids- en informatiestroom gerealiseerd worden die analoog verloopt met de federale werking. Dit maakt het bovendien mogelijk de coherentie en de coördinatie tussen het federale en het gewestelijke niveau constant te bewaken, wat volkomen kadert binnen de in het Gerechtelijk Wetboek omschreven opdracht van het College van procureurs-generaal.

II. Kadernota Integrale Veiligheid en Nationaal Veiligheidsplan

De federale overheid is sinds 2000 van start gegaan met het opmaken van een overkoepelende veiligheidsstrategie. Waar vroeger de beleidsopties en -beslissingen inzake het veiligheidsbeleid partieel en vaak onsamenvattend verspreid lagen in diverse bepalingen van het regeerakkoord, bijzondere beleidsverklaringen of specifieke beleidsplannen, werden in 2000 het 'Federale Veiligheids- en Detentieplan' en in 2004 de 'Kadernota Integrale Veiligheid' tot stand gebracht als overkoepelende strategische beleidsplannen.

De Kadernota Integrale Veiligheid van 2004 heeft ervoor gezorgd dat de Federale Regering een meer omvattende visie heeft ontwikkeld op het veiligheidsbeleid en dat de betrokken actoren de beleidsprioriteiten kennen en hiermee rekening houden bij de opmaak van de eigen strategische en operationele plannen, waaronder bijvoorbeeld het Nationaal Veiligheidsplan van de politie of het vervolgingsbeleid van het Openbaar Ministerie. De noodzaak van een overkoepelend beleidskader werd benadrukt in het verslag van het Rekenhof van 2005 inzake het Nationaal Veiligheidsplan⁶, evenals in het 'Verslag 10 jaar politiehervorming' van de federale politieraad⁷. Tevens werden met de kadernota nieuwe samenwerkingsverbanden opgezet tussen verschillende actoren.

Om te komen tot een daadwerkelijke overkoepelende veiligheidsstrategie is evenwel de beleidsafstemming en de samenwerking met de gemeenschappen en gewesten in veiligheidsplannen cruciaal, onder andere op het vlak van verkeersveiligheid, werkgelegenheid, volksgezondheid en jeugdbescherming. Dit samenwerkingsakkoord regelt dan ook de

⁶ Rekenhof, *Het Nationaal Veiligheidsplan. Verslag van het Rekenhof aan de Kamer van volksvertegenwoordigers*, Brussel, juni 2005, p. 69, www.rekenhof.be.

⁷ Federale politieraad, *Verslag 10 jaar politiehervorming*, 29 mei 2009, <http://www.federalepolitieraad.be/>.

samenwerking tussen de Federale Staat en de deelstaten wat het Nationaal Veiligheidsplan en de Kadernota Integrale Veiligheid betreft.

Daarom krijgt de Interministeriële Conferentie inzake Veiligheids- en Handhavingsbeleid (IMC) en haar deskundigen een centrale rol toebedeeld. Via de IMC nemen de gemeenschappen en de gewesten deel aan het opstellen van het veiligheidsbeleid door bij te dragen aan de uitwerking van de Kadernota Integrale Veiligheid en het Nationaal Veiligheidsplan.

Kadernota Integrale Veiligheid

Een Kadernota Integrale Veiligheid wordt opgevat als een overkoepelend veiligheidsplan dat de andere plannen en initiatieven inzake veiligheid omkadert. Het heeft als uitgangspunt dat veiligheid een integrale aanpak vergt, met name niet alleen een aanpak vanuit politie en justitie maar ook vanuit andere beleidsdomeinen, zoals volksgezondheid, mobiliteit, leefmilieu, ruimtelijke ordening, werkgelegenheid, onderwijs en welzijn.

Met een integraal veiligheidsbeleid wordt gestreefd naar een veilige en leefbare samenleving die een evenwicht waarborgt tussen enerzijds de vrijheden en kansen tot ontplooiing van iedere burger en anderzijds een optimale bescherming van de integriteit van diezelfde burger en zijn instellingen. Het vereist de samenwerking vanuit de verschillende bevoegdheidsdomeinen inzake veiligheid, en dit door de verschillende betrokken overheden, instellingen, organisaties, bedrijven en de burgers, ongeacht het bestuursniveau, en met respect voor eenieders bevoegdheden.

Een integrale veiligheidsaanpak dient zich uit te strekken over de gehele veiligheidsketen: van een maatschappelijk preventieve aanpak (voorkomen), over de reactieve/repressieve handhaving (bestrijding) tot en met de nazorg (terugkeer tot normale toestand). Het integreert de inspanningen van alle betrokken maatschappelijke actoren.

De afstemming en samenwerking met de gemeenschappen en gewesten in de federale veiligheidsplannen is cruciaal in het licht van hun bevoegdheden. Gelet op de federale bevoegdheid van politie en justitie lijkt het wel aangewezen dat de federale overheid hierbij een coördinerende en minstens faciliterende rol op zich zou nemen, weliswaar met respect voor eenieders bevoegdheden en in een daadwerkelijk overlegmodel.

Nationaal Veiligheidsplan

De opmaak en de opvolging van het Nationaal Veiligheidsplan zijn wettelijk geregeld. Zo bepaalt de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus, dat de ministers van Binnenlandse Zaken en Justitie belast zijn met het coördineren van het algemeen politiebeleid, evenals met de coördinatie van het beheer van de federale politie en van de lokale politie. Met het oog hierop stellen ze om de vier jaar een Nationaal Veiligheidsplan op en dit na advies van de minister bevoegd voor Verkeer over de elementen van dit plan die betrekking hebben op de verkeersveiligheid⁸.

Het Nationaal Veiligheidsplan dient, overeenkomstig de wet Geïntegreerde Politiedienst, een globale en geïntegreerde aanpak van de veiligheid te waarborgen en de samenhang te verzekeren van het optreden van de politiediensten. De zonale veiligheidsplannen dienen er rekening mee te houden. In het raam van de hun door deze wet toegekende bevoegdheden waken de ministers van Binnenlandse Zaken en van Justitie er bovendien over de

⁸ Artikel 4 van de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus, B.S. 5 januari 1999 (hierna verkort wet Geïntegreerde Politiedienst).

politiediensten op zodanige wijze te organiseren dat een doeltreffende operationele samenwerking en een geïntegreerde politiezorg worden gewaarborgd⁹.

Het Nationaal Veiligheidsplan wordt, volgens de wet Geïntegreerde Politiedienst, voorbereid door de federale politie die met al haar directies en diensten bijdraagt tot de uitvoering ervan. Wat de federale politie betreft, omvat het Nationaal Veiligheidsplan: (1) de opdrachten en de prioritaire doelstellingen van de federale politie, bepaald door de ministers van Justitie en van Binnenlandse Zaken, en de wijze waarop zij moeten worden verwezenlijkt en (2) de verdeling van de personele en materiële middelen over de algemene directies en diensten¹⁰. Daarbij is de commissaris-generaal, die de leiding waarneemt van de federale politie, verantwoordelijk voor de uitvoering door de federale politie van het politiebeleid dat is bepaald door de ministers van Binnenlandse Zaken en van Justitie, en meer in het bijzonder voor de uitvoering van het Nationaal Veiligheidsplan wat de federale politie betreft¹¹.

In de wet Geïntegreerde Politiedienst is verder bepaald dat de federale politieraad een gemotiveerd advies geeft over het ontwerp van het Nationaal Veiligheidsplan. Tevens zal deze de uitvoering ervan geregeld evalueren. Ten slotte worden aan het parlement zowel de krachtlijnen van het plan als het advies van de federale politieraad meegedeeld¹².

Bij de beleidsafstemming tussen de Federale Staat en de deelstaten voor het Nationaal Veiligheidsplan dient bijgevolg rekening te worden gehouden met deze wettelijke bepalingen.

2. Artikelsgewijze toelichting

Titel I. Algemene doelstelling

Artikel 1

Dit artikel omschrijft de doelstelling van het samenwerkingsakkoord zoals hierboven reeds uiteengezet.

Titel II. Deelname van de gemeenschappen en gewesten in de vergaderingen van het College van procureurs-generaal

Artikel 2 tot en met 5

Dit onderdeel van het samenwerkingsakkoord regelt de deelname van de gemeenschappen en gewesten in de vergaderingen van het College van procureurs-generaal.

Titel III. Kadernota Integrale Veiligheid en Nationaal Veiligheidsplan

Dit onderdeel van het samenwerkingsakkoord regelt de samenwerking tussen de Federale Staat en de deelstaten voor het Nationaal Veiligheidsplan en de Kadernota Integrale Veiligheid.

⁹ Artikel 4 wet Geïntegreerde Politiedienst.

¹⁰ Artikel 92 wet Geïntegreerde Politiedienst.

¹¹ Artikel 99 wet Geïntegreerde Politiedienst.

¹² Artikel 7 wet Geïntegreerde Politiedienst.

Artikel 6

De Interministeriële Conferentie Veiligheids- en Handhavingsbeleid (IMC 17), waarvan de oprichting door het Overlegcomité werd goedgekeurd op 17 december 2008¹³, vormt het platform bij uitstek voor overleg over de veiligheidsplannen.

Hoofdstuk 1. Kadernota Integrale Veiligheid

In dit hoofdstuk komt de samenwerking tussen de Federale Staat en de gemeenschappen en gewesten met betrekking tot de Kadernota Integrale Veiligheid aan bod.

Artikel 7

Gelet op de federale bevoegdheid inzake politie en justitie lijkt het aangewezen dat de federale overheid hierbij een coördinerende en minstens faciliterende rol op zich blijft nemen, zodat het initiatief voor opmaak van een Kadernota Integrale Veiligheid blijft vallen onder de bevoegdheid van de ministers van Binnenlandse Zaken en Justitie.

Een ontwerp van kadernota over integrale veiligheid wordt dan ook opgesteld door de ministers van Binnenlandse Zaken en Justitie. Dit ontwerp wordt voorgelegd door de ministers van Binnenlandse Zaken en Justitie aan de Interministeriële Conferentie Veiligheids- en Handhavingsbeleid.

Artikel 8

Alle betrokken departementen, zowel federaal als deelstatelijk, leveren vanuit hun eigen bevoegdheden en verantwoordelijkheden een actieve bijdrage om de veiligheid in de samenleving te waarborgen. De verschillende leden van de Interministeriële Conferentie Veiligheids- en Handhavingsbeleid kunnen initiatieven voorstellen die dienen te worden opgenomen in het ontwerp van de Kadernota Integrale Veiligheid. Ze kunnen eveneens aanpassingen aan dit ontwerp voorstellen. De van toepassing zijnde regels en procedures op de Interministeriële Conferentie en op het Overlegcomité zijn van overeenkomstige toepassing in deze hypothese.

Artikel 9

Dit artikel vertrouwt een werkgroep, samengesteld uit deskundigen aangesteld door de leden van de Interministeriële Conferentie, de taak toe om de beslissingen van de Interministeriële Conferentie voor te bereiden.

Artikel 10

Dit artikel voorziet erin dat het ontwerp van kadernota integrale veiligheid voor advies wordt voorgelegd aan het College van procureurs-generaal, zoals dit momenteel al informeel gebeurt.

Het College van procureurs-generaal spreekt zich uit op een vergadering die doorgaat in aanwezigheid van de door de gemeenschappen en gewesten gedelegeerde ministers, onder het voorzitterschap van de federale minister van Justitie.

¹³ Omzendbrief 20 juni 2012 betreffende de interministeriële conferenties.

Hoofdstuk 2. Nationaal Veiligheidsplan

In dit hoofdstuk komt de samenwerking tussen de Federale Staat en de gemeenschappen en gewesten in met betrekking tot het Nationaal Veiligheidsplan aan bod. Hierbij wordt rekening gehouden met de bestaande wettelijke bepalingen inzake het opstellen van het Nationaal Veiligheidsplan.

Artikel 11

Vooraleer het ontwerp van Nationaal Veiligheidsplan ter advies wordt overgemaakt aan de federale politieraad wordt door de ministers van Binnenlandse Zaken en Justitie een ontwerp van Nationaal Veiligheidsplan voorgelegd aan de Interministeriële Conferentie inzake Veiligheids- en Handhavingsbeleid, na advies van de minister bevoegd voor Verkeer betreffende de elementen uit dit plan die betrekking hebben op de verkeersveiligheid.

Artikel 12

De verschillende leden van de Interministeriële Conferentie inzake Veiligheids- en Handhavingsbeleid kunnen initiatieven voorstellen die dienen te worden opgenomen in het ontwerp van Nationaal Veiligheidsplan. Ze kunnen ook amendementen op dat ontwerp voorstellen. De van toepassing zijnde regels en procedures op de Interministeriële Conferentie en op het Overlegcomité zijn van overeenkomstige toepassing in deze hypothese.

Artikel 13

Dit artikel vertrouwt de voorbereiding van de beslissingen van de Interministeriële Conferentie toe aan een werkgroep, samengesteld uit deskundigen die zijn aangewezen door de leden van de Interministeriële Conferentie.

Artikel 14

Dit artikel voorziet er overeenkomstig de wet in dat de ministers van Binnenlandse Zaken en Justitie het ontwerp van Nationaal Veiligheidsplan ter advies voorleggen aan de federale politieraad.

Artikel 15

Dit artikel voorziet erin dat het ontwerp van Nationaal Veiligheidsplan ter advies wordt voorgelegd aan het College van procureurs-generaal, zoals dat nu reeds op een informele manier gebeurt.

Het College van procureurs-generaal spreekt zich vervolgens uit tijdens een vergadering in aanwezigheid van de door de gewesten en gemeenschappen afgevaardigde ministers en onder voorzitterschap van de federale minister van Justitie.

Titel IV. Gemeenschappelijke ondersteuningsdienst

Artikel 16

De ‘Gemeenschappelijke ondersteuningsdienst’ van het Openbaar Ministerie zal ondersteuning bieden aan zowel het federaal als het deelstatelijk strafrechtelijk beleid.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Kris PEETERS

VOORONTWERP VAN DECREET

**Voorontwerp van decreet houdende instemming met het samenwerkingsakkoord
van ... tussen de Federale Staat, de gemeenschappen en de gewesten
betreffende het strafrechtelijk beleid en het veiligheidsbeleid**

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de minister- president en van de Vlaamse minister van Bestuurszaken,
Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme
en Vlaamse Rand is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams
Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

Art. 2. Instemming wordt betuigd met het samenwerkingsakkoord van ... tussen de
Federale Staat, de gemeenschappen en de gewesten betreffende het strafrechtelijk
beleid en het veiligheidsbeleid.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Kris PEETERS

De Vlaamse minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme
en Vlaamse Rand,

Geert BOURGEOIS

ADVIES VAN DE VLAAMSE ADVIESRAAD VOOR BESTUURSZAKEN

Aan de heer Kris Peeters
Vlaams minister-president
Martelaarsplein 19
1000 Brussel

vragen naar / e-mail

Bram Opsomer
bram.opsomer@bz.vlaanderen.be

telefoonnummer

02 553 40 15

datum

9 januari 2014

kenmerk

2014/01

Betreft: advies samenwerkingsakkoord strafrechtelijk beleid en veiligheidsbeleid

Mijnheer de minister-president,

Op vrijdag 20 december 2013 hechtte de Vlaamse Regering haar principiële goedkeuring aan het voorontwerp van decreet houdende instemming met het samenwerkingsakkoord tussen de Federale Staat, de gemeenschappen en de gewesten betreffende het strafrechtelijk beleid en het veiligheidsbeleid. Hierover werd het spoedadvies gevraagd aan de Vlaamse Adviesraad voor Bestuurszaken (VLABEST).

Situering

Door de zesde staatshervorming vergroten de gemeenschappen en gewesten hun bevoegdheden met strafrechtelijke aspecten aanzienlijk (verkeersveiligheid, werkgelegenheid, volksgezondheid, jeugdbescherming). Om de samenhang van het strafrechtelijk beleid en het veiligheidsbeleid te verbeteren, werd een samenwerkingsakkoord afgesloten. Dit akkoord definieert de samenwerking van de deelstaten met de federale staat met betrekking tot:

- Het vervolgingsbeleid van het openbaar ministerie en het opstellen van richtlijnen inzake het strafrechtelijk beleid;
- Het formaliseren van de vertegenwoordiging van de deelstaten in het College van procureurs-generaal;
- De kadernota integrale veiligheid en het nationaal veiligheidsplan.

Advies

1. Ten gevolge van de opeenvolgende staatshervormingen zijn er steeds meer beleidscompetenties verschoven richting de deelstaten. Daartegenover staat dat de staatshervormers er niet in geslaagd zijn om homogene bevoegdheidspakketten toe te wijzen aan de verschillende overheden. Dit vergroot de bestuurlijke complexiteit en (financiële) inefficiëntie (er blijven dubbele administraties bestaan). Samen met een steeds grotere druk vanuit de samenleving om integrale oplossingen te formuleren voor complexe uitdagingen, die bevoegdheids- en overheidsgrenzen overschrijden, zorgt dit ervoor dat **overheden meer dan ooit op elkaar aangewezen zijn om een overkoepelend antwoord te formuleren op de maatschappelijke vraagstukken.**
2. De Vlaamse Adviesraad voor Bestuurszaken is bijgevolg **principieel voorstander** van alle initiatieven die info-uitwisseling, expertisebundeling, coördinatie, afstemming en samenwerking tussen overheden bevorderen met het oog op een coherent beleid vanuit het oogpunt van de burgers en de bedrijven (en niet vanuit het oogpunt van de overheidsniveaus/administraties). Alleen al tijdens de laatste drie vergaderingen in 2013 van de Vlaamse Regering kwamen verschillende dergelijke samenwerkingsakkoorden op de agenda, waarvan sommigen al jaren het voorwerp uitmaakten van discussie: justitiehuisen, gewestgrensoverschrijdende intercommunales¹, Nationale Plantentuin, begroting (uitvoering verdrag EMU), begeleiding en opvolging van werklozen, wetenschapsbeleid (DISPO), communautair milieubeheer en –audit (EMAS), sport (EPAS), het interfederaal centrum voor gelijke kansen en bestrijding van discriminatie en racisme, ... Vaak worden binnen deze akkoorden bestaande overlegfora versterkt, of worden nieuwe fora opgericht voor specifieke bevoegdheidsgebieden. Het ziet er dus naar uit dat de noodzaak aan interfederale samenwerking ook in de hoofden van de beleidsmakers stilaan duidelijk wordt.
3. De Raad vraagt dat er **ook op overkoepelend niveau voldoende oog is voor synergiën**. Er zijn bijvoorbeeld heel veel raakvlakken tussen het beleid met betrekking tot de veiligheidshuizen en het veiligheidsbeleid. Het lijkt dus logisch dat er voldoende dwarsverbanden worden gelegd tussen deze samenwerkingsverbanden. Daarom zal het nodig zijn dat er een overzicht wordt bewaard van de verschillende procedures en fora die tot doel hebben om tot afstemming te komen tussen overheden en van de afspraken die daarbinnen worden gemaakt. Anders dreigt opnieuw verkokering, dubbel werk of zelfs tegenstrijdigheid. De Raad is daarom het idee genegen om de kennis over institutionele hervormingen en samenwerking binnen de Vlaamse overheid te bundelen in een (deels virtueel) **expertisecentrum**, bij voorkeur op het niveau van het Vlaams Parlement. Ten eerste om tot horizontale afstemming te komen, en ten tweede om de bestaande knowhow omtrent de complexiteit van de staatshervorming te bundelen en zeker niet verloren te laten gaan. Goede praktijken kunnen zo beter worden verspreid en expertise kan worden ingezet waar er onvoldoende capaciteit aanwezig is.
4. Het strafrechtelijk en veiligheidsbeleid is bij uitstek een beleidstak die door overheidssilo's en overheidsniveaus heen snijdt, zeker indien dit wordt bekeken vanuit een integrale aanpak over de gehele veiligheidsketen (preventie, bestrijding, nazorg). Ook hier wordt dit versterkt door de heterogeniteit van de bevoegdheidspakketten. In tegenstelling tot vele andere federale landen (bv. Duitsland), hebben de Belgische **deelstaten heel weinig eigen justitiële en politionele**

¹ Zie VLABEST-briefadvies van 23 december 2013: <http://www.vlabest.be/advies/samenwerkingsakkoord-gewestgrensoverschrijdende-intercommunales>

bevoegdheden (met uitzondering van het jeugdsanctierecht en de justitiehuisen, die na de zesde staatshervorming worden overgeheveld naar Vlaanderen). Dit betekent dat de gemeenschappen en gewesten grotendeels afhankelijk zijn van de federale overheid voor de handhaving van de steeds ruimere eigen bevoegdheidspakketten (stedenbouw, milieu, verkeersveiligheid, werk, ...). Het positief injunctierecht en voorliggend samenwerkingsakkoord zijn goede pragmatische oplossingen om deze scheeftekening te verhelpen, maar vergroten wel de complexiteit van het centrale justitie- en veiligheidsbeleid (zeker omdat de deelstaten verschillende accenten zullen gaan leggen en op een andere manier gaan evolueren).

5. De Raad betreurt in dit kader ook dat het samenwerkingsakkoord geen enkele verwijzing bevat naar een mogelijke **betrokkenheid van de lokale besturen**. Zij zijn verantwoordelijk voor de zonale veiligheidsplannen, de strategische veiligheids- en preventieplannen en de meerjarenplanning, die samen de basis vormen voor het beleid in de politiezones en het lokale veiligheidsbeleid. Het spreekt voor zich dat de lokale planning niet los kan staan van de centrale plannen (kadernota integrale veiligheid en het nationaal veiligheidsplan). Daarnaast kan worden verwezen naar de gemeentelijke administratieve sancties (GAS) en nieuwe instrumenten zoals het handhavingsprotocol ruimtelijke ordening (gemeente-politie-parket) of de milieuhandhavingsprotocollen tussen gemeente en politie. De verwachting is dat dergelijke instrumenten meer en meer hun toepassing zullen vinden op andere terreinen. Het belang van de lokale besturen wordt nog groter indien de problematiek vanuit een integrale visie wordt benaderd, want dan zijn er belangrijke raakvlakken met het sociaal beleid en het activeringsbeleid van OCMW en gemeente. Kortom, de lokale besturen verenigen een aantal cruciale bevoegdheden, dicht bij het werkveld, en zijn daardoor de uitgewezen actor om de regierol op te nemen met het oog op een realistische totaalbenadering van veiligheid. Het samenwerkingsakkoord tussen de deelstaten en de federale overheid zou daarom een lokaal integraal veiligheidsbeleid moeten stimuleren (afgestemd op de lokale cyclus). Het lijkt dus logisch dat er ook wordt gewerkt aan een structurele inbreng vanuit het lokale niveau indien men wenst te komen tot een echte overkoepelende en (financieel) werkbare veiligheidsstrategie op centraal niveau. Dit kan ofwel rechtstreeks door het lokale bestuur te betrekken bij het samenwerkingsverband, ofwel onrechtstreeks door voorafgaand overleg tussen de Vlaamse overheid en het lokale bestuur.
6. Deze opmerking geldt specifiek voor voorliggend samenwerkingsakkoord, maar kan zeker worden opengetrokken naar andere samenwerkingsverbanden. Veel beleid heeft een impact op het lokale of provinciale bestuursniveau en is bovendien voor een groot deel afhankelijk van die bestuursniveaus voor zijn tenuitvoerlegging. **Een goede betrokkenheid van gemeenten, steden en provincies is daarom niet alleen van belang voor het draagvlak, maar vooral ook voor de realisatie van het beleid.** Door de tijd, energie en middelen die momenteel noodzakelijk zullen zijn voor de complexe implementatie van de zesde staatshervorming, dreigt dit aspect opnieuw op de achtergrond te verschuiven. VLABEST pleit ervoor om van meet af aan de lokale en provinciale besturen mee te betrekken bij de hertekening van de inhoudelijke beleidslijnen en de daarbij horende bestuursordening (cf. link met de interne staatshervorming). Het erkennen van de lokale en provinciale besturen als volwaardige partners bij de vormgeving van beleid (dus naast Europa, de federale overheid en de andere deelstaten – met voldoende inbreng van burgers, bedrijven en middenveld) ziet de Vlaamse Adviesraad voor Bestuurszaken als een volgende cruciale stap in de evolutie richting een volwassen en zelfzeker Vlaams bestuursniveau.

Wij hopen, mijnheer de minister-president, u hiermee van dienst te zijn geweest. We zijn uiteraard graag bereid tot nadere toelichting.

Hoogachtend,

Prof. dr. Herman MATTHIJS
Voorzitter

Bram OPSOMER
Secretaris

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 55.037/VR
van 26 februari 2014

over

een voorontwerp van decreet ‘houdende instemming met het
samenwerkingsakkoord tussen de Federale Staat, de
gemeenschappen en de gewesten betreffende het strafrechtelijk
beleid en het veiligheidsbeleid’

Op 13 januari 2014 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een voorontwerp van decreet ‘houdende instemming met het samenwerkingsakkoord tussen de Federale Staat, de gemeenschappen en de gewesten betreffende het strafrechtelijk beleid en het veiligheidsbeleid’.

Het voorontwerp is door de verenigde kamers onderzocht op 18 februari 2014. De verenigde kamers waren samengesteld uit Yves KREINS, eerste voorzitter van de Raad van State, Jo BAERT, kamervoorzitter, Jan SMETS, Pierre VANDERNOOT, Martine BAGUET en Kaat LEUS, staatsraden, Jan VELAERS, Lieven DENYS, Sébastien VAN DROOGHENBROECK en Christian BEHRENDT, assessoren, en Anne-Catherine VAN GEERSDAELE en Greet VERBERCKMOES, griffiers.

Het verslag is uitgebracht door Xavier DELGRANGE, eerste auditeur-afdelingshoofd, en Nathalie VAN LEUVEN, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 26 februari 2014.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond¹, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET VOORONTWERP VAN DECREET

2. Het om advies voorgelegde voorontwerp van decreet strekt ertoe in te stemmen met een samenwerkingsakkoord, ondertekend op 7 januari 2014, ‘tussen de federale staat, de gemeenschappen en de gewesten² betreffende het strafrechtelijk en veiligheidsbeleid’, ter uitvoering van de artikelen 92*bis*, § 4*decies*, en 11*bis* van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’. Na een weergave van de algemene doelstellingen (titel I), wordt de deelname van de gemeenschappen en de gewesten aan de vergaderingen van het College van procureurs-generaal geregeld (titel II). Vervolgens wordt bepaald hoe de federale Staat, de gemeenschappen en de gewesten betrokken worden bij het tot stand komen van de kadernota integrale veiligheid en het nationaal veiligheidsplan (titel III). Ten slotte wordt bepaald dat de gemeenschappelijke ondersteuningsdienst ondersteuning zal bieden aan zowel het federale als het deelstatelijke strafrechtelijk beleid (titel IV).

ONDERZOEK VAN HET VOORONTWERP VAN DECREET

3. Aangezien het ontworpen decreet geen enkele specifieke bepaling bevat met betrekking tot de inwerkingtreding ervan, en daar er in het samenwerkingsakkoord ook niets bepaald wordt in dat verband, verdient het aanbeveling om erop toe te zien dat het decreet, zodra het door het Parlement is goedgekeurd en door de Regering is bekrachtigd, op zodanige wijze in het Belgisch Staatsblad wordt bekendgemaakt dat de tiende dag die volgt op die bekendmaking ten vroegste valt op 1 juli 2014, overeenkomstig artikel 67, eerste lid, van de bijzondere wet van 6 januari 2014 ‘met betrekking tot de Zesde Staatshervorming’, en artikel 56 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980.

Het verdient overigens aanbeveling de bekendmaking van de onderscheiden instemmingsakten op elkaar af te stemmen gelet op de regel, afgeleid uit artikel 92*bis*, § 1, tweede lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, volgens welke een samenwerkingsakkoord dat aan de parlementen ter instemming is voorgelegd, bij gebreke van een afwijkende regeling in het samenwerkingsakkoord pas in werking kan treden op de tiende dag te rekenen vanaf de bekendmaking in het Belgisch Staatsblad van de laatste wetgevende akte

¹ Aangezien het om een voorontwerp van decreet gaat, wordt onder “rechtsgrond” de conformiteit met de hogere rechtsnormen verstaan.

² Zoals blijkt uit de handtekeningen die aangebracht zijn onderaan het samenwerkingsakkoord, zijn niet alleen de federale Staat, de gemeenschappen en de gewesten partij bij die overeenkomst, maar eveneens de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie en de Franse Gemeenschapscommissie, ook al wordt deze laatste, ongetwijfeld als gevolg van een verschrijving, niet vermeld aan het einde van de aanhef.

van instemming met het akkoord. Eventueel kan in alle instemmingsakten een gelijklopende bepaling van inwerkingtreding worden opgenomen.

DE GRIFFIER

DE EERSTE VOORZITTER

G. VERBERCKMOES

Y. KREINS

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de minister- president en van de Vlaamse minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De minister-president van de Vlaamse Regering is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

Art. 2. Instemming wordt betuigd met het samenwerkingsakkoord van 7 januari 2014 tussen de Federale Staat, de gemeenschappen en de gewesten betreffende het strafrechtelijk beleid en het veiligheidsbeleid.

Art. 3. Dit decreet treedt in werking op 1 juli 2014.

Brussel, 28 februari 2014.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Kris PEETERS

De Vlaamse minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering,
Toerisme en Vlaamse Rand,

Geert BOURGEOIS

BIJLAGE:
Tekst van het samenwerkingsakkoord

Samenwerkingsakkoord tussen de federale staat, de gemeenschappen en de gewesten betreffende het strafrechtelijk beleid en het veiligheidsbeleid

Gelet op artikel 151, § 1, derde lid, van de Grondwet;

Gelet op de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, inzonderheid op artikel 11bis, tweede en derde lid, en artikel 92bis, § 4decies, ingevoegd bij de bijzondere wet van ...;

Gelet op de bijzondere wet van 12 januari 1989 met betrekking tot de Brusselse Instellingen, inzonderheid op artikelen 42 en 63;

Gelet op de wet van 31 december 1983 tot hervorming der instellingen voor de Duitstalige Gemeenschap, inzonderheid op artikel 55bis, ingevoegd bij de wet van 18 juli 1990 en gewijzigd bij de wet van ...;

Overwegende dat het noodzakelijk is om de samenhang van het strafrechtelijk beleid en het veiligheidsbeleid te verbeteren, met name door de deelname van de gemeenschappen en gewesten in het college van procureurs-generaal te voorzien, evenals van een coördinatie tussen de Federale Staat en de deelstaten, ieder in het kader van zijn bevoegdheden, omtrent het nationaal veiligheidsplan en de kadernota integrale veiligheid.

De Federale Staat, vertegenwoordigd door de Eerste Minister, de Minister van Binnenlandse Zaken, de Minister van Justitie;

De Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door hun Regering, in de persoon van de Minister-President en de Minister van Binnenlands Bestuur;

De Franse Gemeenschap, vertegenwoordigd door haar Regering, in de persoon van de Minister-President;

De Duitstalige Gemeenschap, vertegenwoordigd door haar Regering, in de persoon van de Minister-President;

Het Waalse Gewest, vertegenwoordigd door de Minister-President;

Het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, vertegenwoordigd door de Minister-President;

De Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie, vertegenwoordigd door de leden van het Verenigd College bevoegd voor persoonsgebonden aangelegenheden;

In functie van hun respectieve bevoegdheden zijn overeengekomen wat volgt:

TITEL I. ALGEMENE DOELSTELLING

Artikel 1

Dit samenwerkingsakkoord beoogt de samenhang van het strafrechtelijk beleid en het veiligheidsbeleid te verbeteren door de deelstaten, wat betreft de materies die onder hun bevoegdheid vallen, veel nauwer te betrekken bij dat beleid. Alle betrokken departementen werken actief mee aan het waarborgen van de veiligheid in de samenleving.

TITEL II. DEELNAME VAN DE GEMEENSCHAPPEN EN GEWESTEN IN DE VERGADERINGEN VAN HET COLLEGE VAN PROCUREURS-GENERAAL**Artikel 2**

§ 1. De door gemeenschappen en gewesten afgevaardigde ministers nemen deel aan de vergaderingen van het College van procureurs-generaal wanneer die vergaderingen betrekking hebben op de bevoegdheden bedoeld in artikel 143quater van het Gerechtelijk Wetboek of wanneer het College van procureurs-generaal samenkomt op vraag van de federale minister van Justitie in het kader van de uitoefening van de bevoegdheden van artikel 143bis, § 2, 1°, van het Gerechtelijk Wetboek en er materies die verband houden met de bevoegdheden van gemeenschappen of gewesten worden besproken.

Ze nemen deel aan de vergaderingen van het College van procureurs-generaal wanneer die betrekking hebben op de vaststelling van de prioriteiten binnen de richtlijnen van strafrechtelijk beleid in het algemeen, met dien verstande dat ze zich elk uitspreken met betrekking tot hun eigen bevoegdheden.

§ 2. Deze vergaderingen nemen plaats op uitnodiging van het College, de federale minister van Justitie of op verzoek van de door de gemeenschappen en gewesten afgevaardigde minister. De door de gemeenschappen en gewesten afgevaardigde ministers kunnen vragen dat punten die betrekking hebben op de bevoegdheden bedoeld in § 1 op de agenda van deze vergaderingen worden geplaatst.

§ 3. Deze vergaderingen worden voorgezeten door de federale minister van Justitie.

§ 4. Het in artikel 143bis, § 7 Ger.W. bedoelde verslag wordt tevens overgemaakt aan de regeringen van de gemeenschappen en de gewesten.

Artikel 3

Het College van procureurs-generaal stelt in de aangelegenheden verband houdende met de bevoegdheden van gemeenschappen en gewesten expertisenetwerken in waarvan magistraten van het federaal parket, de parketten-generaal, de parketten van de procureur des Konings, de arbeidsauditoraten-generaal en de arbeidsauditoraten deel uitmaken, naast ambtenaren en deskundigen aangewezen door de voor deze materies bevoegde minister(s) van de gemeenschappen en gewesten. Naargelang het geval doet het College van procureurs-generaal een beroep op de reeds bestaande expertisenetwerken die een aangelegenheid verband houdende met de bevoegdheden van gemeenschappen en gewesten bestrijken, stelt het gespecialiseerde werkgroepen in of richt het nieuwe expertisenetwerken op.

Artikel 4

Binnen de daartoe door het College van procureurs-generaal opgerichte expertisenetwerken of gespecialiseerde werkgroepen nemen de ambtenaren en deskundigen aangewezen door de in artikel 3 bedoelde materies bevoegde minister(s) van gemeenschappen en gewesten deel aan de werkzaamheden voor het uittekenen van de richtlijnen van strafrechtelijk beleid of de uitvoering van die richtlijnen.

Artikel 5

De werking van het College van procureurs-generaal verloopt, wat betreft de opmaak van een coherent strafrechtelijk beleid waarbij rekening gehouden wordt met de bevoegdheden van enerzijds de federale staat en anderzijds van de gemeenschappen en gewesten, overeenkomstig de artikelen 143bis en 143quater van het Gerechtelijk Wetboek.

TITEL III. KADERNOTA INTEGRALE VEILIGHEID EN NATIONAAL VEILIGHEIDSPAN**Artikel 6**

De beleidsafstemming tussen de federale staat, de gemeenschappen en de gewesten inzake de kadernota integrale veiligheid en het nationaal veiligheidsplan vindt plaats in het kader van de Interministeriële Conferentie inzake Veiligheids- en handhavingsbeleid.

Hoofdstuk 1. Kadernota integrale veiligheid**Artikel 7**

De ministers van Binnenlandse Zaken en Justitie leggen een ontwerpkadernota integrale veiligheid voor aan de Interministeriële Conferentie inzake Veiligheids- en handhavingsbeleid.

Artikel 8

De verschillende leden van de Interministeriële Conferentie inzake Veiligheids- en handhavingsbeleid kunnen, vanuit hun eigen bevoegdheden en verantwoordelijkheden, initiatieven voorstellen om op te nemen in de ontwerpkadernota integrale veiligheid.

De verschillende leden van de Interministeriële Conferentie inzake Veiligheids- en handhavingsbeleid kunnen, in functie van hun bevoegdheden en verantwoordelijkheden, aanpassingsvoorstellen doen voor de ontwerpkadernota integrale veiligheid.

Artikel 9

Een werkgroep, samengesteld uit experts aangeduid door leden van de Interministeriële Conferentie inzake Veiligheids- en handhavingsbeleid is belast met de voorbereiding van de beslissingen van de Interministeriële Conferentie inzake Veiligheids- en handhavingsbeleid. De voorzitter van de werkgroep wordt aangeduid door de ministers van Binnenlandse Zaken en Justitie.

Artikel 10

De ontwerpkadernota integrale veiligheid wordt door de ministers van Binnenlandse Zaken en Justitie ter advies aan het College van procureurs-generaal voorgelegd. Het College onderzoekt de ontwerpkadernota integrale veiligheid tijdens een vergadering in aanwezigheid van de door de gewesten en gemeenschappen afgevaardigde ministers en onder voorzitterschap van de federale minister van Justitie.

Hoofdstuk 2. Nationaal veiligheidsplan**Artikel 11**

De ministers van Binnenlandse Zaken en Justitie stellen, zoals wettelijk voorzien, om de vier jaar een nationaal veiligheidsplan vast na advies van de minister bevoegd voor verkeer betreffende de elementen van dit plan die betrekking hebben op de verkeersveiligheid. Een ontwerp van nationaal veiligheidsplan, alsmede het advies van de minister bevoegd voor verkeer, worden door de ministers van Binnenlandse Zaken en Justitie voorgelegd aan de Interministeriële Conferentie inzake Veiligheids- en handhavingsbeleid en dit vooraleer het wordt overgemaakt aan de federale politieraad met het oog op een gemotiveerd advies.

Artikel 12

De verschillende leden van de Interministeriële Conferentie inzake Veiligheids- en handhavingsbeleid kunnen, vanuit hun eigen bevoegdheden en verantwoordelijkheden, initiatieven voorstellen die zullen worden opgenomen in het ontwerp van nationaal veiligheidsplan.

De verschillende leden van de Interministeriële Conferentie inzake Veiligheids- en handhavingsbeleid kunnen ook, vanuit hun eigen bevoegdheden en verantwoordelijkheden, voorstellen tot aanpassing formuleren betreffende het ontwerp van nationaal veiligheidsplan.

Artikel 13

Een werkgroep, samengesteld uit deskundigen aangewezen door de leden van de Interministeriële Conferentie inzake Veiligheids- en handhavingsbeleid, is belast met de voorbereiding van de beslissingen van de Interministeriële Conferentie inzake Veiligheids- en handhavingsbeleid. De voorzitter van de werkgroep wordt aangeduid door de ministers van Binnenlandse Zaken en Justitie.

Artikel 14

Het ontwerp van nationaal veiligheidsplan wordt door de ministers van Binnenlandse Zaken en Justitie ter advies overgemaakt aan de federale politieraad.

Artikel 15

Het ontwerp van nationaal veiligheidsplan wordt door de ministers van Binnenlandse Zaken en Justitie ter advies aan het College van procureurs-generaal voorgelegd. Het College onderzoekt het ontwerp van nationaal veiligheidsplan tijdens een vergadering in aanwezigheid van de door de gewesten en gemeenschappen afgevaardigde ministers en onder voorzitterschap van de federale minister van Justitie.

TITEL IV. GEMEENSCHAPPELIJKE ONDERSTEUNINGSDIENST**Artikel 16**

De "Gemeenschappelijke ondersteuningsdienst" van het openbaar ministerie zal ondersteuning bieden aan zowel het federaal als het deelstatelijk strafrechtelijk beleid.

Gedaan te Brussel op, 07 -01- 2014

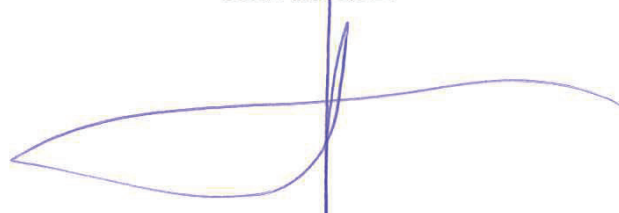
Voor de Federale Staat,
De Eerste Minister
Elio DI RUPO

De Minister van Justitie
Annemie TURTELBOOM

De Minister van Binnenlandse Zaken,
Joëlle MILQUET

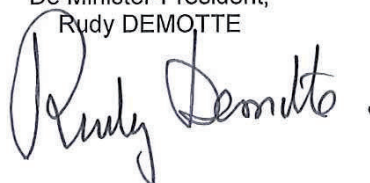
Voor de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest,
De Minister-President,
Kris PEETERS

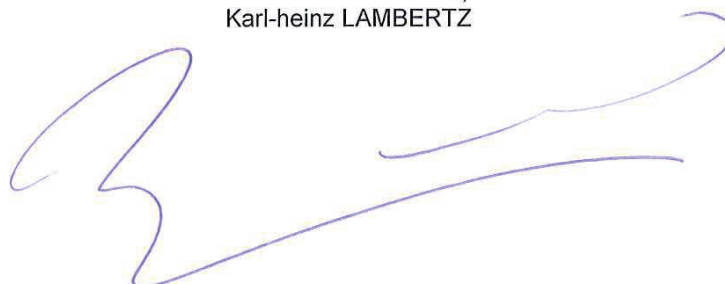
De Minister van Binnenlands Bestuur,
Geert BOURGEOIS

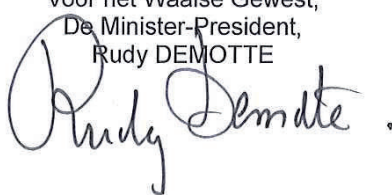
Voor de Franse Gemeenschap,
De Minister-President,
Rudy DEMOTTE

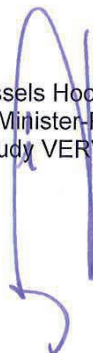
Voor de Duitstalige gemeenschap,
De Minister-President,
Karl-heinz LAMBERTZ

Voor het Waalse Gewest,
De Minister-President,
Rudy DEMOTTE

Voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest,
De Minister-President,
Rudy VERVOORT

Voor de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie,
De Minister-President,
Rudy VERVOORT

Voor de Franse Gemeenschapscommissie
De Minister-President van Het College,
Christos DOULKERIDIS

